

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **K. A.**, státní příslušnost Ruská federace
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-203701-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-203701-4/SO-2021 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaná zamítla

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 11. 2021, č. j. OAM-2457-26/DP-2021 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž byla podle ustanovení § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zamítnuta žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, neboť žalobce neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo předcházející povolení k dlouhodobému pobytu vydáno.

II.

Žaloba

2. Žalobce v úvodu žaloby shrnul průběh správního řízení a dále namítal, že co se týče žalobní argumentace, tak žalobce uvádí, že je zřejmé, že každý pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn a nesmí být samoučelný, přičemž pokud by tomu bylo naopak, tak je namístě využít možností § 45 odst. 1 zákona. V této souvislosti je však nutné rozlišit mezi dvěma situacemi, a sice situací, kdy cizinec vyloženě zahálí a nevykazuje žádnou pobytovou aktivitu a situací, kdy vykazuje pobytovou aktivitu a pochybil toliko v té rovině, že včas nepožádal o vydání nového pobytového oprávnění (resp. včas nezměnil účel pobytu).
3. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že se žalobce v minulosti věnoval pobytovému účelu jiné/ostatní, resp. studiu kurzů, který vzorně plnil, a to až do 1. 10. 2021, kdy počal plnit účel vyššího pobytového oprávnění, tj. studia, a to tím, že nastoupil na vysokou školu, kterou do současné doby vzorně studuje. Celý jeho případ je tak založen toliko na námitce neplnění nižšího pobytového účelu v období od 1. 10. 2021 do 28. 1. 2021, za současného plnění studentského pobytu, o který žalobce mohl požádat již v 10/2021, avšak učinil tak až o tři měsíce později, na radu ministerstva.
4. Žalobce se domnívá, že se dopustil toliko administrativního pochybení marginálního rázu, které navíc trvalo přechodnou dobu a nebylo spojeno s jeho nicneděláním, neboť po dobu neplnění účelu bývalého pobytu plnil účel pobytu, o který nyní usiluje. V této souvislosti je třeba uvést, že pobyt za účelem „jiné/ostatní“ je zbytkovou kategorií, která obsahuje široké množství aktivit, od studia na střední škole, sportovních víz či studia přípravných kurzů. Pozice přípravných kurzů je pak poměrně nízká, neboť z logiky věci vyplývá, že by tato aktivita měla být spíše mostem k plnění jiné, vyšší aktivity, a to typicky studia na vysoké škole. Migrační politika státu je na poli vzdělávání založena právě na schématu vstupu cizince, který si nejprve osvojí český jazyk či potřebné dovednosti v režimu pobytu jiné/ostatní, na který následně naváže žádostí o studijní pobyt. Právě tímto způsobem postupoval i žalobce, přičemž jeho pochybení spočívající v podání žádosti o změnu účelu nikoliv okamžitě nýbrž s odstupem tří měsíců, během kterých v České republice bujila pandemie koronaviru, nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti a zmaření dosavadního úsilí, který žalobce demonstruje zprávou o výsledcích jeho studia.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. K námitkám vysloveným v žalobě žalovaná uvádí následující. Žalovaná se nemůže ztotožnit s tvrzením žalobce, že až do 1. 10. 2021 vzorně plnil účel pobytu jiné/ostatní, když se věnoval studiu kurzů na Pražském vzdělávacím středisku a následně začal plnit

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

účel vyššího pobytového oprávnění, když nastoupil na vysokou školu.

6. Již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že žalobce plnil účel pobytu jiný/ostatní, tj. studium na Pražském vzdělávacím středisku, pouze do 30. 9. 2020, kdy studium v tomto středisku ukončil. Je tedy nepochybné, že účel, za nímž mu byl v období od 1. 7. 2020 do 31. 1. 2021 povolen dlouhodobý pobyt plnil jen po tři měsíce, po dobu následující čtyř měsíců tento účel neplnil. Je tedy zřejmé, že neplnění účelu daného pobytu trvalo po převážnou dobu trvání tohoto pobytového oprávnění žalobce
7. Žalobce dále během řízení před správním orgánem I. stupně ani během řízení odvolacího nesdělil žádný závažný důvod, který by mu bránil v plnění účelu jeho předcházejícího pobytu. Přestože byl ke sdělení takového důvodu správním orgánem I. stupně dne 22. 3. 2021 písemně vyzván.
8. Jestliže žalobce změnil účel svého pobytu na území České republiky z původního dlouhodobého pobytu za účelem jiný/ostatní na dlouhodobý pobyt za účelem studia, měl bez zbytečného odkladu požádat o změnu účelu dlouhodobého pobytu. Takovým postupem by se žalobce vyhnul uplatnění pravidla o neplnění účelu pobytu na území České republiky.
9. Žalovaná také podotýká, že žalobce ani v následujícím období neplnil deklarovaný účel dlouhodobého pobytu za účelem studia. Již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že žalobce byl po ukončení studia na Pražském vzdělávacím středisku zapsán ke studiu na Fakultě ekonomické Západočeské univerzity v Plzni, nezískal však ani jeden kredit, nesplnil podmínky pro postup do dalšího ročníku a studium mu bylo ukončeno.
10. Žalovaná proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že v období od 1. 10. 2020 (žalobce nesprávně uvádí 1. 10. 2021) do 28. 1. 2021 plnil účel, který je sledován dlouhodobým pobytem za účelem studia.
11. V neposlední řadě žalovaná doplňuje, že žalobce dne 1. 9. 2021 správnímu orgánu I. stupně oznámil změnu fakulty, na které studuje. Svá studia na Fakultě filozofické Západočeské univerzity v Plzni však doložil pouze jednotným potvrzením o předpokládaném přijetí ke studiu ze dne 1. 7. 2021, které nelze podle názoru Komise pokládat za doklad potvrzující účel pobytu na území ve smyslu § 42d odst. 2 písm. a) ve spojení s § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Žalovaná je tedy toho názoru, že v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně ani v průběhu řízení odvolacího nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce je studentem uvedené fakulty. Žalovaná rovněž neshledala pochybení ani v postupu správního orgánu I. stupně, který žalobce nevyzval k doplnění vyhovujícího dokladu o účelu pobytu, jelikož na výsledek řízení by takový postup neměl vliv, a to se zřetelem na zásadu koncentrace řízení.
12. S ohledem na shora uvedené je nepochybné, že žalobce se nedopustil pouze drobného administrativního pochybení, které trvalo jen po přechodnou dobu a nebylo spojeno s jeho nečinností.
13. Žalovaná rovněž nemůže přisvědčit tvrzení žalobce, že migrační politika státu v oblasti vzdělávání je založena na schématu, že cizinec si nejprve osvojí český jazyk či potřebné dovednosti v rámci dlouhodobého pobytu za účelem jiný/ostatní a následně může navázat žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem studia.
14. K uvedenému žalovaná doplňuje, že podle § 64 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. se studiem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pro účely tohoto zákona rozumí účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizované veřejnou vysokou školou, nebo účast na jazykovém a odborném kurzu pořádaném v rámci programu Evropské unie nebo na základě mezinárodní smlouvy.

15. Takové pojetí studia přitom vychází rovněž z dikce Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016, o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (dále jen „Směrnice“). Podle čl. 3 bodu 3 uvedené Směrnice se pro účely této Směrnice studentem rozumí státní příslušník třetí země přijatý ke studiu na vysokoškolské instituci a přijatý na území členského státu, aby se věnoval jako své hlavní činnosti řádnému studiu vedoucímu k dosažení vysokoškolské kvalifikace uznané daným členským státem, včetně diplomů, vysvědčení nebo doktorátů získaných na vysokoškolské instituci, což může zahrnovat přípravný kurz předcházející takovému vzdělávání v souladu s vnitrostátními právními předpisy daného členského státu nebo povinnou stáž.
16. Je tedy zřejmé, že rovněž jazyková a odborná příprava za splnění podmínek uvedených v § 64 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. vyhovuje účelu, k němuž směřuje dlouhodobý pobyt za účelem studia. Proto nelze přisvědčit námitce žalobce, že migrační politika státu v oblasti vzdělávání je založena na schématu, že cizinec si nejprve osvojí český jazyk či potřebné dovednosti v rámci dlouhodobého pobytu za účelem jiný/ostatní, jelikož k tomuto účelu má možnost využít také dlouhodobý pobyt či dlouhodobé vízum za účelem studia.
17. Žalovaná dále uvádí, že důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu dozajista nebyla pouze skutečnost, že žalobce podal tuto žádost dlouho poté, co přestal plnit účel pobytu jiný/ostatní, nýbrž i skutečnost, že žalobce v době před podáním žádosti reálně neplnil ani nově požadovaný účel dlouhodobého pobytu, tj. studium. Jak již bylo uvedeno výše, žalobce během studia na Fakultě ekonomické Západočeské univerzity v Plzni nezískal ani jeden kredit, nesplnil podmínky pro postup do dalšího ročníku a byly splněny podmínky pro ukončení jeho studia.
18. K současnému studiu žalobce na Fakultě filozofické Západočeské univerzity v Plzni žalovaná opětovně konstatuje, že v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně ani v průběhu řízení odvolacího nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce je studentem uvedené fakulty. Žalovaná přitom poukazuje na § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož: *„Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.“* Proto podle názoru žalovaná nelze přihlídnout k předložené zprávě o výsledcích studia žalobce na této fakultě.

IV.

Posouzení věci soudem

19. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
20. Soud ve věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce i žalovaná s tím souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

V.

Rozhodnutí soudu

21. Žaloba není důvodná.
22. V nyní projednávané věci je skutkový stav mezi účastníky nesporný – před podáním žádosti ze dne 28. 1. 2021 o povolení dlouhodobého pobytu za účelem studia žalobce v období od 1. 7. 2020 do 31. 1. 2021 měl povolen dlouhodobý pobyt za účelem jiný/ostatní spočívající v účasti v kurzu jazykové a odborné přípravy na Pražském vzdělávacím středisku. Dále není sporu o tom, že žalobce účast v daném kurzu dne 30. 9. 2020 ukončil, a že od 3. 9. 2020 je studentem Západočeské univerzity.
23. Podle § 45 odst. 1 věty třetí zákona o pobytu cizinců platí, že *„nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.“*
24. Z právě citovaného ustanovení a ze shrnutí nesporného skutkového stavu je zcela zřejmé, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když žalobcovu žádost zamítly. Žalobce před podáním žádosti neplnil povolený účel pobytu (tj. od 1. 10. 2020 se neúčastnil vzdělávacího kurzu), správní orgány tak neměly jinou možnost, než jeho žádost zamítnout za situace, v níž žalobce netvrdil, ani neprokazoval, že by v jeho případě nastaly závažné důvody, které by mu bránily účel pobytu plnit. Takovým důvodem rozhodně nemůže být ničím nepodložené tvrzení, že žalobce neplnil účel svého předchozího pobytu v důsledku *„rady z ministerstva“*. Ani zcela obecný odkaz na pandemii nemoci Covid-19, který byl navíc obsažen až v žalobě, není způsobilý nic změnit na správnosti závěrů správních orgánů, neboť je zcela mimoběžný – ze skutkových okolností projednávané věci jednoznačně vyplývá, že žalobce neplnil účel pobytu nikoliv z důvodů omezení způsobených pandemií, ale z vlastního rozhodnutí – nástupu na vysokoškolské studium.
25. Pokud se jedná o tvrzení žalobce, že neplnění předchozího pobytu představuje toliko *„drobné pochybení administrativního rázu“*, pak soud uvádí, že na tento názor nelze přistoupit. Zákon by se totiž stal pouze jakýmsi doporučujícím textem, jehož se někdy přidržet lze a jindy ne, což by ve svém důsledku vedlo k demontáži právního státu. Tam, kde je zákonný text naprosto zřejmý (a to v žalobcově případě je), nemůže být shledán nesprávným postup správního orgánu, který toliko vyžaduje, aby byl (zákon) dodržován.
26. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

27. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, ani nepožadovala jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 31. ledna 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.